

Mål C-608/19**Sammanfattning av begäran om förhandsavgörande enligt artikel 98.1 i domstolens rättegångsregler****Datum för ingivande:**

12 augusti 2019

Domstol som begär förhandsavgörande:

Consiglio di Stato (Italien)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

20 juni 2019

Klagande:

Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (INAIL)

Motpart:

Zennaro Giuseppe Legnami Sas di Zennaro Mauro & C

Saken i det nationella målet

Överklagande som har ingetts av INAIL (det nationella arbetsskadeförsäkringsinstitutet) av den dom varigenom TAR del Veneto biföll Zennaros yrkande om ogiltigförklaring av ett beslut om avslag på ansökan om stöd som omfattades av ett offentligt meddelande om bidrag till företag (stöd av mindre betydelse).

Syfte med och rättslig grund för begäran om förhandsavgörande

Den hänskjutande domstolen ber EU-domstolen i enlighet med artikel 267 FEUF att uttala sig om den korrekta tolkningen av bestämmelserna i förordning nr 1407/2013 vad gäller ansökan om stöd av mindre betydelse och överskridande av taket på 200 000 euro för stöd som ett enda företag kan få, även med hänsyn tagen till frågan huruvida det ansökande företaget får vidta eventuella korrigerande åtgärder som är nödvändiga för att inte överskrida taket.

Fråga som har hänskjutits för förhandsavgörande

Ska bestämmelserna om stöd i artiklarna 3 och 6 i förordning nr 1407/2013 tolkas så, att det ansökande företaget, om det överskrider taket för stöd till följd av sammanläggning med tidigare beviljade stöd, får – fram till den faktiska utbetalningen av det ansökta stödet – välja mellan att motta ett lägre belopp (genom ändring eller variant av projektet) eller avstå (helt eller delvis) från tidigare, eventuellt redan mottagna stöd, för att inte överskrida taket? Ska nämnda bestämmelser vidare tolkas så, att dessa alternativ (variant eller avstående) är gångbara, även om de inte stadgas uttryckligen i nationell lagstiftning och/eller det offentliga meddelandet om stöd?

Anförda unionsbestämmelser

Kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse; särskilt skälen 3, 10, 21 och 22 samt artiklarna 3.2, 3.4, 3.7 och 6.5

Anförda nationella rättsakter

Meddelande 2013 ”2013 ÅRS OFFENTLIGA MEDDELANDE OM BIDRAG TILL FÖRETAG I SYFTE ATT VIDTA ÅTGÄRDER MED AVSEENDE PÅ HÄLSA OCH SÄKERHET PÅ ARBETSPLATSEN med tillämpning av artikel 11.1 a och 11.5 i lagstifningsdekret nr 81/2008, i dess ändrade och kompletterade lydelse”

Kortfattad redogörelse för de faktiska omständigheterna och förfarandet i det nationella målet

- 1 Företaget Zennaro, nu motpart i andra instans, inkom med en regelrätt ansökan om stöd inom ramen för 2013 års offentliga rammeddelande. Den 30 oktober 2014 meddelade INAIL att projektet hade godkänts och att företaget kunde ansöka om förskott på stödet, vilket företaget gjorde.
- 2 Under det senare förfarandet kring det offentliga meddelandet framkom det emellertid att Regione Veneto (regionen Veneto) bara två månader tidigare hade godkänt företaget Zennaros ansökan om ytterligare stöd som finansieras med europeiska medel. Sammanläggningen av nämnda stöd, som även dessa skulle kvalificeras som statliga stöd, med ytterligare ett offentligt stöd som samma företag hade mottagit tidigare innebar att taket på 200 000 euro för stöd av mindre betydelse skulle överskridas under den aktuella treårsperioden.
- 3 Mot bakgrund av denna situation presenterade motparten den 12 augusti 2015, innan projektet skulle genomföras, en variant av projektet för INAIL i syfte att

undvika att överskrida nämnda tak. Motparten reducerade med andra ord projektets sammanlagda kostnad för att iaktta den maximala tröskeln.

- 4 Genom beslut av den 18 november 2015 meddelade INAIL att motparten inte hade rätt till stöd. INAIL påpekade vidare att motparten enbart kunde motta en del av stödet, om företaget helt avstod från det tidigare stödet.
- 5 Motparten väckte talan vid TAR del Veneto och yrkade ogiltigförklaring av detta beslut. Företaget meddelade samtidigt INAIL att det hade avstått från ett tidigare mottaget regionalt stöd.
- 6 Den 6 juni 2016 bekräftade INAIL att stödet inte skulle utbetalas, eftersom taket enligt förordning nr 1407/2013 hade överskridits. Utbetalning av en del av stödet skulle strida mot artikel 3.7 i förordningen.
- 7 Motparten yrkade att även beslutet av den 6 juni 2016 skulle ogiltigförklaras.
- 8 Domstolen i första instans biföll företagets talan mot bakgrund av de riktlinjer varigenom Europeiska kommissionens generaldirektorat för konkurrens besvarade motpartens frågor avseende de möjliga tolkningarna av artikel 3.7 i förordning nr 1407/2013.
- 9 I sitt svar anförde generaldirektoratet att den utbetalande offentliga enheten får minska stödbeloppet proportionellt för att den aktuella tröskeln inte ska överskridas. Det ankommer på de nationella myndigheterna att bestämma vilket alternativ som föredras, varvid det ska beaktas att båda lösningarna – det vill säga antingen proportionell reduktion av beloppet eller fullständigt avstående från stödet – på ett abstrakt plan är i överensstämmelse med unionsrätten.
- 10 Enligt domstolen i första instans borde INAIL:s restriktiva tolkning av artikel 3.7 i förordning nr 1407/2013 dessutom ha framgått uttryckligen av det offentliga meddelandet.
- 11 INAIL har överklagat domen i första instans till Consiglio di Stato, den hänskjutande domstolen.

Parternas huvudargument

- 12 INAIL anser att det skulle strida mot bland annat artikel 3.7 i förordning nr 1407/2013 att bevilja en del av stödet, eftersom stöd av mindre betydelse enligt INAIL:s uppfattning ska anses ha beviljats vid den tidpunkt då den lagliga rätten till stödet överfördes till företaget, oavsett om det faktiskt har utbetalats.
- 13 Iakttagandet av taket ska prövas i samband med att stödet beviljas, det vill säga i ansökans godkännandeskede. Eventuella korrigerande åtgärder från sökandens sida ska därför vidtas i detta skede, och däremot inte i det senare

redovisningskedet eller i samband med myndighetens granskning av företagens redogörelser.

- 14 Till stöd för sin ståndpunkt har INAIL hänvisat till bestämmelserna i 2013 års offentliga meddelande. Mot bakgrund av dessa har klaganden gjort gällande att enbart det faktum att företagets ansökan om stöd godkändes är en omständighet som ska beaktas i samband med beräkning av beloppet för stöd av mindre betydelse. Nämnade omständighet får inte ändras genom varianter av projektet utan enbart genom att företaget helt avstår från ett tidigare stöd som redan har beviljats och som ska läggas samman med det ansökta.
- 15 Således borde motparten, innan det ansökta stödet beviljades, ha försäkrat sig om att mottagandet av det nya stödet inte skulle innebära att taket på 200 000,00 euro överskreds. Vid en senare tidpunkt skulle företaget varken ha möjlighet att presentera en variant av projektet i syfte att minska den stödberättigande kostnaden eller att avstå från en del av det tidigare stödet. Den enda möjliga lösningen skulle i så fall vara att helt avstå från det tidigare stödet.
- 16 INAIL är vidare av den uppfattningen att bestämmelserna i förordning nr 1407/2013 ska tolkas restriktivt och att dessa är tillämpliga även om det inte hänvisas till dem i det aktuella offentliga meddelandet.
- 17 Motparten har i stället gjort gällande att det följer av det offentliga meddelandet att det är möjligt att presentera varianter i syfte att påverka det ursprungliga stödet. I motsatt fall borde det i meddelandet uttryckligen ha stått att kontrollen av om taket för stöd av mindre betydelse har iakttagits skulle äga rum vid en tidigare tidpunkt, det vill säga i samband med granskning av ansökan om stöd.
- 18 Med hänvisning till artikel 6.5 i förordning nr 1407/2013 har motparten även gjort gällande att redogörelser om det totala beloppet av stöd av mindre betydelse som ett företag har mottagit och senare granskningar inte får vara avgränsade till företagets situation vid tidpunkten för beviljande av det första stödet, utan ska avse den sammanlagda situationen över mottagna stöd.
- 19 Motparten har slutligen gjort gällande att den tolkning som INAIL har gjort av bestämmelserna om stöd av mindre betydelse är för restriktiv och att den är betungande för företagen. En sådan tolkning framstår således vara i strid med syftet med det aktuella regelverket, som är att minska företagens administrativa börda i fråga om små stödbelopp.

Kortfattad redogörelse för skälen till att förhandsavgörande begärs

- 20 Vid en analys av bestämmelserna i det aktuella offentliga meddelandet finner den hänskjutande domstolen att av de lösningar som har föreslagits av parterna är båda möjliga.

- 21 Enligt den hänskjutande domstolens uppfattning är ovannämnda bestämmelser i förordning nr 1407/2013 inte av avgörande karaktär. Bestämmelsen i artikel 3.4, enligt vilken stöd ska anses ha ”beviljats” vid den tidpunkt då den lagliga rätten till stödet överfördes till företaget, oavsett dagen för utbetalning av stödet, utesluter inte att det införs ett tydligare förfarande, enligt tillämplig nationell lagstiftning, som även inkluderar förhandsgranskningen av att taket inte överskrids (i enlighet med artikel 6.3), varvid stöd ska anses ha slutligen ”beviljats” först när nämnda förfarande har avslutats.
- 22 Motsvarande överväganden kan göras i fråga om redogörelsen för mottagna stöd och den tidpunkt då ett företag får/ska avstå från ett tidigare stöd (alltid före den faktiska utbetalningen av det tidigare stödet eller även vid en senare tidpunkt).
- 23 Den hänskjutande domstolen, som ska fatta beslut i sista instans, anser det vara nödvändigt att begära förhandsavgörande, eftersom den inte har hittat domar där EU-domstolen ger vägledning om tolkningen och den korrekta tillämpningen av de aktuella unionsbestämmelserna, i synnerhet med beaktande av den ekonomiska betydelsen av bidrag till företag.

ARBETS-DOKUMENT